

Sygn. akt VI W 1614/16

(...)

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego Komisariatu Policji W.

przeciwko

R. T. (1) (T.) synowi B. i K. z d. C., ur. (...) we W.

obwinionemu o to, że: w dniu 26 stycznia 2016r. o godz. 09:15 we W. na ul. (...) kierował samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...) wraz z naczepą niedopuszczoną do ruchu tj. nieposiadającą tablic rejestracyjnych oraz dowodu rejestracyjnego, jednocześnie nie posiadając odpowiedniej kategorii uprawnień do kierowania zespołem pojazdów mechanicznych,

tj. o czyn z art. 94 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw

I. uznaje obwinionego R. T. (1) za winnego tego, że w dniu 26 stycznia 2016r. o godz. 09:15 we W. na ul. (...) kierował samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...) wraz z przyczepą specjalną, nie posiadając odpowiedniej kategorii uprawnień do kierowania zespołem pojazdów mechanicznych oraz nie stosując się do przepisów regulujących sposób ciągnięcia przyczep specjalnych, tj. wykroczenia z art. 94 § 1 kw i art. 97 kw w zw. z art. 9 § 1 kw i za to na podstawie art. 94 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw, przy zastosowaniu art. 39 § 1 kw, wymierza mu karę nagany;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 stycznia 2016 r. o godz. 9.15 na ul. (...) we W. funkcjonariusze Policji zatrzymali do kontroli R. T. (1), kierującego samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...). Samochód prowadzony przez obwinionego ciągnął przyczepę, nie posiadającą tablic rejestracyjnych, ani dowodu rejestracyjnego.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 48

zeznania świadków: M. G. z dnia 24.08.2016 r.

M. S. z dnia 24.08.2016 r.

notatka urzędowa k. 5

dokumentacja fotograficzna k. 8

Przyczepą ciągniętą przez obwinionego była maszyna budowlana do przerobu zerwanego asfaltu – (...) 2500, która – jako pojazd specjalny – nie podlegała rejestracji.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 48

informacja producenta k. 19

R. T. (2) posiada uprawnienia do kierowania pojazdami od 1977 r.; dotychczas nie był karany za wykroczenia w ruchu drogowym, nie był też karany za przestępstwa.

Dowód: informacja k. 13

dane o karalności k. 14

W dacie zdarzenia obwiniony posiadał prawo jazdy kat. B i C.

Dowód: informacja UM W. k. 36

Obwiniony R. T. (2) skorzystał z możliwości przewidzianej przez przepis art. 67 § 3 kpw, nadsyłając do Sądu wyjaśnienia na piśmie. Przyznał w nich, że w dniu 26 stycznia 2016 r. kierował samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...), wskazując, że do jego prowadzenia posiada stosowne uprawnienia. Podniósł jednocześnie, że ciągnięta przez niego maszyna do przerobu asfaltu nie była naczepą, ale pojazdem specjalnym, który nie podlega rejestracji, wobec czego nie mógł posiadać tablic rejestracyjnych, ani dowodu rejestracyjnego.

Wyjaśnienia obwinionego w kwestii zaistnienia samego zdarzenia były w pełni wiarygodne, bowiem korespondowały z pozostałymi dowodami w postaci zeznań świadków: M. G. i M. S. oraz dokumentacji fotograficznej, rzetelność których nie budziła zastrzeżeń Sądu ani stron postępowania. Nie sposób było natomiast zgodzić się, ze stanowiskiem obwinionego, iż jego zachowanie nie stanowiło wykroczenia przeciwko przepisom ruchu drogowego.

Informacja przedstawiona przez Przedsiębiorstwo (...) – producenta R., doczepionego do pojazdu prowadzonego przez obwinionego w dniu 26 stycznia 2016 r., wskazywała, iż nie podlega on rejestracji jako pojazd specjalny. Informacja powyższa posiadała – w ocenie Sądu – walor wiarygodności, wobec czego Sąd oparł na niej ustalenia faktyczne w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 36 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, pojazd specjalny to pojazd samochodowy lub przyczepa przeznaczone do wykonywania specjalnej funkcji, która powoduje konieczność dostosowania nadwozia lub posiadania specjalnego wyposażenia. Mając na uwadze, że R. ciągnięty był przez samochód ciężarowy, należało potraktować go więc jako przyczepę specjalną.

Przepis art. 71 ust. 1, 2 i 3 tejże ustawy określa dokumenty i warunki, których posiadanie i spełnienie daje możliwość poruszania się po drogach różnych rodzajów pojazdów. Zgodnie z tym przepisem obowiązek posiadania dowodu rejestracyjnego (a co za tym idzie – również tablic rejestracyjnych) istotnie nie dotyczy przyczepy specjalnej. Należy jednak zwrócić uwagę na literalne brzmienie przepisu art. 71 ust. 3 Prawa o ruchu drogowym, który stanowi, iż obowiązkowi temu nie podlega pojazd niewymieniony w ust. 1, przyczepa motocyklowa oraz **przyczepa specjalna przeznaczona do ciągnięcia przez ciągnik rolniczy lub pojazd wolnobieżny**.

(...), którego obwiniony użył do ciągnięcia maszyny budowlanej, nie był z całą pewnością ciągnikiem rolniczym, ani pojazdem wolnobieżnym w rozumieniu art. 2 pkt 34 Prawa o ruchu drogowym. Obwiniony, ciągnąc za jego pomocą przyczepę specjalną, naruszył zatem zasady transportowania takich przyczep, określone przez przepis art. 71 ust. 3 Prawa o ruchu drogowym, wyczerpując tym samym znamiona wykroczenia z art. 97 kw.

Dokonanie powyższych ustaleń obligowało Sąd do zmodyfikowania opisu czynu zarzucanego obwinionemu, która to modyfikacja nie stanowiła jednak wyjścia poza granice zarzutu wniosku o ukaranie.

R. T. (2) w pisemnych wyjaśnieniach wskazał, że posiada uprawnienia do kierowania samochodami ciężarowymi, natomiast pojazd specjalny, który ciągnął, nie stanowił zespołu pojazdów, wymagającego posiadania specjalnych uprawnień do kierowania.

Stanowisko obwinionego było oczywiście niesłuszne w świetle brzmienia przepisu art. 2 pkt 49 Prawa o ruchu drogowym, który definiuje zespół pojazdów jako pojazdy złączone ze sobą w celu poruszania się po drodze jako całość.

Nie ulegało wątpliwości, że właśnie w takim celu R. został złączony z (...), wobec czego oba pojazdy stanowiły zespół pojazdów, do kierowania którym wymagane było posiadanie prawa jazdy kat. C+E. Informacja uzyskana z Departamentu (...) i Administracji Urzędu Miejskiego W., a także wyjaśnienia samego obwinionego, pozwalały na jednoznaczne ustalenie, że nie posiadał on tej kategorii prawa jazdy, a zatem jego zachowanie, polegające na kierowaniu zespołem pojazdów w dniu 26 stycznia 2016 r. wyczerpywało znamiona wykroczenia z art. 94 § 1 kw.

Rozważając kwestię wymiaru kary, Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie spełnione zostały przesłanki uzasadniające skorzystanie wobec obwinionego z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary i poprzestanie na wymierzeniu mu kary nagany.

Postępowanie obwinionego nie spowodowało zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym (Sąd miał oczywiście na uwadze, że spowodowanie takiego zagrożenia nie stanowiło znamienia żadnego z naruszonych przezeń przepisów). Sam obwiniony jest wieloletnim kierowcą, nie karanym dotychczas za czyny wymierzone przeciwko zasadom ruchu drogowego, co dowodzi, że jest poprawnym uczestnikiem ruchu drogowego, mającym świadomość konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Sąd miał też na uwadze, że zarzucanego mu czynu dopuścił się, wykonując polecenie przełożonego, który zapewnił go, że takie postępowanie jest zgodne z prawem.

Nie ulega wątpliwości, że sam obwiniony, będąc kierowcą, powinien mieć wiedzę odnośnie tego, na kierowanie jakimi rodzajami pojazdów pozwalają posiadane przez niego uprawnienia, a sprzeczne z prawem polecenie przełożonego nie powinno być wyznacznikiem jego zachowania, niemniej nie sposób pominąć okoliczności, na którą zwrócił uwagę obrońca obwinionego, że podporządkowanie się poleceniom pracodawcy mogło być warunkiem kontynuowania zatrudnienia.

R. T. (2) jest osobą w wieku przedemerytalnym, a ponadto – jak wynika z przedstawionej przez niego dokumentacji medycznej – schorowaną, nie można więc wykluczyć, iż obawa przed utratą pracy i trudnościami ze znalezieniem innej były motywem jego postępowania.

Mając na uwadze okoliczności czynu, a przede wszystkim właściwości i warunki osobiste obwinionego, Sąd uznał, że nagana będzie karą wystarczającą dla uświadomienia mu naganności jego zachowania i zapobieżenia powielaniu podobnych zachowań w przyszłości.

Uznając, że spełnione zostały przesłanki z art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw, Sąd zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania.